

Sygn. akt II Cz 185/13

POSTANOWIENIE

Dnia, 25 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Dydo

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Grażyna Kobus

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wierzyciela (...)z siedzibą w W.na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. akt VIII Co 36/13 oddalające jego wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko K. S.z zaznaczeniem przejścia uprawnienia.

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Wałbrzychu oddalił wniosek (...)z siedzibą w W.o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu 1 września 2011 r. przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w sprawie VIII Nc 2733/ 11 z zaznaczeniem przejścia uprawnień. U uzasadnieniu wskazał, że z przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów wynika, że pierwotny wierzyciel - (...) Bank (...) S.Az siedzibą w W., zbył na rzecz wnioskodawcy (...)w W.„pakiet” wierzytelności szczegółowo wymienionych w załączniku nr 1 do umowy z dnia 9 grudnia 2011 r. dokument ten został przedłożony w formie wyciągu – luźnych kartek, nie połączonych z wyciągiem z umowy oraz nieczytelnymi pieczęciami. Z załącznika tego nie wynika, aby stanowił on dokument prywatny z podpisami urzędowo poświadczonymi osób uprawnionych do reprezentowania cedenta i cesjonariusza. W ocenie Sądu nie spełnia on wymogów z art. 788 §1 kpc, a takiego charakteru nie nadaje przedmiotowemu załącznikowi poświadczenie za zgodność z oryginałem przez reprezentującego wnioskodawcę radcę prawnego, ponieważ zgodnie z art. 129§ 3 kpc jedynie takie poświadczenie, a nie dokument, który jest nim opatrzony ma charakter dokumentu urzędowego.

W zażaleniu na to postanowienie, wnosząc o jego uchylenie wnioskodawca zarzucił :

- naruszenie przepisów postępowania cywilnego, tj. art. 129§ 2 w zw. z art. 3 kpc w zw. z art. 788§1 kpc przez błędne przyjęcie , że załączone przez wnioskodawcę dokumenty w postaci wyciągu z umowy z dnia 9 grudnia 2011 r. wraz z załącznikiem nr 1 do aneksu do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 9 grudnia 2011 r. nie spełnia wymogów formalnych świadczących o przejściu uprawnień na rzecz wnioskodawcy;

- naruszenie przepisów prawa materialnego , tj. art. 2 § 2 w zw. z art. 96 pkt 2) ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r., Nr 189,poz. 1198 z późn. zm.), poprzez błędne przyjęcie, że wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 9 .12.2011 r., wraz z załącznikiem nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności nie ma charakteru dokumentu urzędowego;

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na nieuzasadnionym przyjęciu, że wnioskodawca nie wykazał przejścia uprawnień na jego rzecz, jako przyjmującego wierzytelność, zgodnie z wymogami art. 788§1 kpc.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 129 § 3 k.p.c. poświadczenie zgodności z oryginałem dokumentu przez występującego w sprawie pełnomocnika strony w osobie np. radcy prawnego nadaje temu poświadczeniu charakter dokumentu urzędowego. W ocenie skarżącego załącznik nr 1 do aneksu do umowy sprzedaży wierzytelności stanowi integralną część umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 9.12. 2011 r. do której 4.01.2011 r. został zawarty Aneks nr (...). Zgodnie z § 3 ust. 5 umowy sprzedaży wierzytelności odbiór wykazu wierzytelności wraz z bazą danych został pokwitowany podpisem pod umową cesji wierzytelności. Jako, że doszło do zapłaty ceny za wierzytelności powyższa umowa doszła do skutku, a wykaz wierzytelności, został przekazany wnioskodawcy. Notariusz K. K.poświadczył zgodność wyciągu umowy sprzedaży wierzytelności z jej oryginałem, a także, że podpisy złożone pod umową, której integralną część stanowi załącznik nr 1 zostały poświadczone przez Notariusza S. S.. Wnioskodawca załączył do wniosku Repertorium (...), w którym Notariusz S. S.poświadczył własnoręczność złożonych podpisów osób w nim wskazanych, których podpisy zostały złożone na umowie cesji wierzytelności, aneksie nr (...)oraz Załączniku nr 1. Ponadto wnioskodawca wskazał, że odpis Załącznika nr 1 sporządził Notariusz K. K., jego pieczęć i podpis widnieje na wszystkich stronach załącznika. Pozostałe dokumenty tj. Repertorium (...), Repertorium (...)sporządzone zostały przez Notariusza K. K.. Stanowią one o poświadczeniu za zgodność odpisu odpowiednich stron załączonych do wniosku o nadanie klauzuli. Z umowy przelewu został sporządzony wyciąg zgodnie z art. 96 pkt. 2 ustawy Prawo o notariacie, a zgodnie z art. 109 tej ustawy wypis ma moc prawną równą oryginałowi. Ponadto skarżący wskazał, że odpis załącznika nr 1 liczy sobie 893 strony i bezcelowe byłoby przedkładanie w/w załącznika w kompletnej postaci, także z uwagi na konieczność stosowania przez wnioskodawcę ustawy Prawo Bankowe oraz przepisów o ochronie danych osobowych. Z tego względu wnioskodawca załączył do wniosku stronę 1 i stronę 863, na której została wskazana wierzytelność w stosunku do uczestniczki będąca tożsama z wierzytelnością wynikającą z dołączonego do wniosku z dnia 20.12.2012 r. nakazu zapłaty z dnia 1. 09.2011 r., sygn. akt. VIII Nc 2733/11 oraz stronę 893 wraz z właściwym dla danych stron Repertorium, gdzie notariusz poświadczył za zgodność z oryginałem odpowiednich stron załącznika.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, a zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego są chybione.

Stosownie do treści art. 788 § 1 k.p.c. jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

Z brzmienia powyższego przepisu jasno wynika, że wykazanie przejścia uprawnień lub obowiązku powinno nastąpić przez przedłożenie dokumentu prywatnego bądź urzędowego z podpisem urzędowo poświadczonym.

Wnioskodawca domagał się nadania klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. Wraz żądaniem przedłożył kserokopię wyciągu umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 09 grudnia 2011 r., pod którym znajduje się notarialne poświadczenie tego wyciągu z dokumentem prywatnym – umową cesji wierzytelności. Z poświadczenia tego wynika, że podpisy pod umową cesji zostały również poświadczone notarialnie, co nadaje temu dokumentowi walor dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Wyciąg został poświadczony, jako zgodny z oryginałem, przez pełnomocnika wnioskodawcy, podobnie jak załącznik nr 1 do umowy. O ile zatem zgodzić należy się ze skarżącym, że umowa cesji wyczerpuje ustawowy wymóg określony art. 788 § 1 k.p.c. w zw. z art. 129 § 3 k.p.c., o tyle waloru tego nie sposób przypisać załącznikowi nr 1 do aneksu nr (...) do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 09 grudnia 2011 r. Trafnie wskazał Sąd I instancji, że kserokopię tę można uznać jedynie za luźne kartki, nie mające jakiegokolwiek waloru w kontekście art. 788 § 1 k.p.c. Pieczęćka pełnomocnika wnioskodawcy na załączniku nr 1 w brzmieniu : „za zgodność z oryginałem poświadczył radca prawny K. P.” jest bez znaczenia, skoro z żadnej części tej kserokopii nie wynika, że w oryginale ma ona charakter dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym lub też dokumentu urzędowego. Zgodnie z art. 129 §3 k.p.c. poświadczenie zgodności z

oryginałem odpisu dokumentu przez występującego w sprawie pełnomocnika strony w osobie radcy prawnego nadaje temu poświadczeniu charakter urzędowego. Oznacza to, że poświadczony przez pełnomocnika odpis dokumentu ma charakter dokumentu urzędowego w tym znaczeniu, że potwierdza się w nim z mocą dokumentu urzędowego istnienie dokumentu źródłowego o treści takiej samej, jak odpis (vide : uchwała Sądu Najwyższego z dnia 31 grudnia 2010 r., III CZP 94/10, OSNC 2011/9/91). Przywołane przez pełnomocnika wnioskodawcy orzecznictwo, trafne w stosunku do wyciągu z umowy cesji, nie może być uzasadnieniem dla istnienia załącznika nr 1 jako dokumentu z art. 788 § 1 k.p.c. Przyjęcie wywodów skarżącego oznaczałoby bowiem, że jego poświadczenie nadaje dowolnemu pismu charakter urzędowy, a taki skutek, co oczywiste jest wykluczony. Ponadto, na co już zwracał uwagę skarżącego Sąd Okręgowy w podobnej sprawie (II CZ 1213/12) przedkładanie przez zawodowego pełnomocnika nieczytelnych załączników czy dokumentów łączy się z ryzykiem oddalenia wniosku jako niespełniającego ustawowych wymogów a przy tym stanowi wyraz lekceważenia Sądu. Równocześnie nie może zasługiwać na akceptację postawa, w której dokumenty, w oparciu o które ma nastąpić wydanie orzeczenia, strona przedkłada dopiero na etapie postępowania zażaleniowego. Przepis art. 394 § 3 k.p.c. in fine przewiduje możliwość wskazania jedynie nowych faktów i dowodów, a zatem nie dotyczy sytuacji, w której strona celowo, już na wstępie zaniedbuje swoje obowiązki.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.